

N-VA Actieplan

De weg uit de asielcrisis

N-VA-Kamerlid en gewezen staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Theo Francken, lanceert een 10-puntenplan om de huidige asielcrisis in België aan te pakken.

Theo Francken: 'De asielinstroom in België is al maanden erg hoog. Met 3.326 asielaanvragen stellen we in september een stijging van asielaanvragen vast van meer dan 16%. Het opvangnetwerk van meer dan 27.000(!) plaatsen is verzadigd, de diensten zijn aan het einde van hun Latijn, mensen krijgen geen opvangplaats en slapen op straat. Deze paarsgroene regering ging het 'humaner' aanpakken, maar op het terrein zien we enkel chaos en menselijke ellende. Tijd voor verandering.'

! Europees kader

Het ultieme redmiddel van staatssecretaris Mahdi is het Europese Migratiepact waarbij er zagezegd een 'snelle screening' zal komen aan de buitengrenzen van de EU. Die snelle screening wordt ons al beloofd sinds de oprichting van de zogenaamde 'hot spots' in Italië en Griekenland in 2016. Vijf jaar en meer dan een miljard euro aan asielsubsidie later is er nog niets van in huis gekomen. Wat een naïviteit. Heel het Europees Migratiepact ligt stil. Men boekt geen millimeter vooruitgang. Dat bleek nogmaals uit de Europese Top van afgelopen vrijdag. Daarbij komt dat zelfs mits een snelle screening aan de buitengrenzen, de tienduizenden afgewezen asielzoekers nog steeds terug moeten kunnen gestuurd worden. Dit blijkt al te vaak praktisch onmogelijk. Neen, de enige duurzame oplossing voor de illegale migratiechaos is de invoering van het 'Australisch model' op EU-niveau waardoor we de ongecontroleerde instroom van illegale migranten fors verminderen door ze – na illegale binnenkomst – in geen enkel geval nog verblijfsrecht op Europees grondgebied te geven, maar ze terug te sturen naar veilige opvangplekken buiten de EU. Enkel zo zal de illegale mensensmokkelindustrie droog komen te staan en zullen de verdrinkingen en illegale migratiechaos stoppen. Wij blijven dit consequent en overal verdedigen.

Concrete, haalbare voorstellen

Aangezien wij het Australisch model niet eenzijdig kunnen invoeren, stellen wij 10 concrete en direct haalbare maatregelen voor om België als land zonder grens minder aantrekkelijk te maken voor illegale migratiestromen op korte termijn. We focussen hierbij bewust niet op het aanwerven van extra personeel. Dit personeel is door de regering beloofd en zou in aantocht zijn. Extra personeel is echter maar een deel van de oplossing, het duurste deel dan nog. We willen de klemtoon leggen op het beleid en de wetgeving. Veel van deze voorstellen liggen voor in de Kamer.

Wij reiken dan ook de hand naar alle partijen om deze goed te keuren en samen deze asielcrisis te bezweren.

N-VA Tienpuntenplan Asielcrisis

1. Stop de volgmigratie

Ons tienpuntenplan legt onder meer de focus op een directe en forse vermindering van de volgmigratie. Dit lijkt misschien contra-intuïtief, maar onze veel te lakse gezinshereniging voor vluchtelingen maakt ons extra aantrekkelijk als aankomstland van keuze. Daar ligt dan ook een grote uitdaging.

Naar aanleiding van de Europese asielcrisis van 2015-2016 verstrengden verschillende landen waaronder Duitsland, Oostenrijk, Nederland en Zweden hun gezinsherenigingsregels voor vluchtelingen. De Belgische wetgeving is onder impuls van de N-VA in 2011 verstrengd, maar in 2015 kon er – door het veto van CD&V - geen consensus gevonden worden om de gezinsherenigingsvoorwaarden voor vluchtelingen verder te verstrengen. Toch is dit meer dan ooit noodzakelijk om het imago en de feitelijkheid van België als aantrekkelijk aankomstland van keuze tegen te werken.

Concreet wetsvoorstel: We schorten het recht op gezinshereniging voor subsidiair beschermden voor 24 maanden op. Na deze periode stellen we een maximaal quotum van goedgekeurde aanvragen per maand in. Dit doen we naar analogie met Duitsland.

2. Verstreng de gezinshereniging

Van 12 maanden naar 3 maanden

We beperken de termijn om op een voordelige, quasi voorwaardenvrije manier een aanvraag tot gezinshereniging in te dienen als erkend vluchteling en subsidiair beschermd tot het EU-minimum van 3 maanden (nu = 12 maanden).

Concreet wetsvoorstel: Momenteel worden de personen die internationale bescherming genieten gedurende één jaar na de positieve beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vrijgesteld van de voorwaarden voor gezinshereniging met hun gezinsleden (stabiele en toereikende inkomsten, voldoende huisvesting en ziekteverzekering). Met ons wetsvoorstel brengen we de termijn van vrijstelling van de voorwaarden voor gezinshereniging terug tot maximum drie maanden na de erkenning.

Van 120% naar 140%

We verhogen het referentiebedrag (minimumbedrag) betreffende de inkomsten van 120% naar 140% van het bedrag van een leefloon van een persoon met gezin ten laste. Deze inkomstengrens wordt ook nog verhoogd met 10% per bijkomende persoon ten laste.

3. Voer terug asielquota in

We voeren een tijdelijke beperking van het aantal asielaanvragen in, dit gekaderd binnen de praktische onmogelijkheid om iedereen opvang aan te bieden. We voeren de juridische strijd hieromtrent gedegen en ten gronde.

4. Zet ontradingscampagnes opnieuw online

Voor enkele honderden euro voer je tegenwoordig efficiënte online ontradingscampagnes via sociale media rechtstreeks in de taal en in de landen van waaruit de meeste asielzoekers komen. Zowel online als met plaatsbezoeken voor korte informatieverstopping moeten we een heldere en eenduidige boodschap meegeven: 'België is niét het land van melk en honing.' De regering haalde mijn ontradingscampagnes offline. Hoog tijd om ze terug online te plaatsen.

5. Zet de hervestiging stop

België kent momenteel zelf een asielcrisis, het is dan ook onverantwoord om bijkomende personen binnen te vliegen. Toch heeft de regering sinds maart maar liefst 882 mensen hervestigd. Alle engagementen dienaangaande schorten we op en herevalueren we grondig. Een humanitair visumprogramma voor Afghanen is absoluut niet aan de orde.

6. Erken minder mensen als vluchteling, focus op subsidiaire bescherming

De regels betreffende de erkenning als vluchteling en subsidiaire bescherming moeten strikter toegepast worden. De erkende vluchtelingenstatus kent een veel hogere internationaal rechterlijke bescherming. Deze overweging moet veel explicieter mee genomen worden in de finale beslissing. De Kamer moet het debat hierover ten gronde aangaan.

7. Maak de vluchtelingenstatus tijdelijk

Tijdens de vorige legislatuur werd op mijn aangeven de status van erkende vluchteling en subsidiair beschermde tijdelijk gemaakt. Erkend worden als vluchteling leidt niet langer onmiddellijk tot een onbeperkt verblijfsrecht in België. We sprongen zo eindelijk op de Europese trein. Toch zien we na al die jaren dat er geen statussen worden ingetrokken omwille van veranderende thuislandssituaties. Deze bepaling blijft met andere woorden dode letter. Wij willen dat de asieldiensten de expliciete opdracht krijgen om eindelijk werk te maken van de herevaluatie van vluchtelingenstatussen op basis van de verbeterde thuissituatie.

8. Strijd écht tegen asiel fraude

Deze regering slaagde erin om tijdens de evacuatieoperatie Red Kite maar liefst 70 statushouders én 20 illegale bruiden actief te repatriëren uit Afghanistan. Zo werden de zogenaamde 'vakantiegangers' dubbel beloond. Dit is natuurlijk een compleet verkeerd signaal. Exact het omgekeerde is nodig. Zeg duidelijk 'Neen!'

tegen elke vorm van asielbedrog en -fraude. Heractiveer het Europese netwerk dat ik uitbouwde.

9. Maak doorreizen onaantrekkelijk

Een van de grootste problemen vormt het doorreizen vanuit Italië, Griekenland en Spanje naar West-Europese aankomstlanden van keuze. Dit is het fenomeen van de secundaire migratiestromen. Hoewel flagrant tegen de Europese richtlijnen is dit schering en inslag. Zo ook naar België. Staatssecretaris Mahdi heeft recent een ontradingscampagne tegen de secundaire migratiestromen online gezet, maar dat is natuurlijk een druppel op een hete plaat zonder flankerende maatregelen. Enkele opties om de doorreis naar België minder opportuun te maken, zijn: Opvang maximaal versoberen voor Dublingeallen; Diplomatieke druk opvoeren op EU-landen die slecht meewerken; Snellere beslissingen nemen door de Dublin-cel van DVZ; Maximaal en zo snel mogelijk personen met een Dublin-beslissing uit het opvangnetwerk zetten. Minister De Block werd vorig jaar veroordeeld omdat ze weigerde Dublin-gevallen of doorreizigers gratis opvang te geven. Dit moet juridisch opnieuw grondig onderzocht worden.

10. Verhoog capaciteit terugkeercentra, herstart gedwongen terugkeer illegale families

Er is dringend meer capaciteit nodig om meer gedwongen Dublin-overdrachten en de terugkeer van afgewezen asielzoekers te organiseren. Het regeerakkoord beloofde 2 nieuwe gesloten terugkeercentra om de terugkeercapaciteit te verhogen, maar dat bleken al gauw loze beloftes. Mijn Masterplan Gesloten Centra zit in de regeringsdiepvries. Op korte termijn moet er bijkomende capaciteit in de bestaande centra bijkomen door het minstens gedeeltelijk opheffen van de coronamaatregelen. De centra draaien nog steeds op amper een derde van hun eigenlijke capaciteit. Daarnaast moeten de gezinsunits op de site van de 127BIS te Steenokkerzeel onmiddellijk heropend worden. De Raad van State gaf in haar arrest van 24 juni 2021 groen licht en verzet zich niet tegen deze vorm van gedwongen terugkeer. Stop (het aanzuigefect van) het gedoogbeleid tav illegale gezinnen en herstart de gedwongen terugkeer.

Tot slot een actiepunt dat de huidige acute asielcrisis niet zal oplossen, maar dat wel absoluut noodzakelijk is om de volgende te vermijden:

Opvang in appartementen en huizen afbouwen en stopzetten, enkel sobere collectieve opvang

Voor de N-VA is opvang in een collectief en sober opvangcentrum, beheerd door Fedasil en haar partners de algemene regel. Individuele opvang in gratis huizen en appartementen via de zogenaamde lokale opvanginitiatieven (LOI) moet zo snel mogelijk afgebouwd en stopgezet worden. Vanuit een LOI is elke vorm van

uitwijzingsbeleid een illusie. Asielzoekers krijgen er een individueel huis of appartement ter beschikking, wat een aanzuigeffect en verkeerde verwachtingen creëert. Zo zijn LOI's uiteindelijk geen 'goedkopere' vorm van opvang. Bovendien is de organisatie van collectieve opvang efficiënter en veel soberder. Het feit dat Mahdi's herhaalde oproepen aan de lokale besturen om meer opvangplaatsen te voorzien op een koude steen vielen, toont pijnlijk aan dat het vat af is. De mensen zijn deze asielchaos beu en wensen verandering.

Conclusie

Met dit tienpuntenplan tonen we de weg uit de crisis. Geen van deze maatregelen op zich is zaligmakend, daarvoor is migratie een te complex gegeven en illegale migratie al zeker. Toch reiken we hiermee een aantal handvaten aan om te kiezen voor échte verandering.

Veel van onze voorstellen hangen als wetsvoorstel in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Ze kunnen quasi onmiddellijk gestemd worden en zo impact hebben op de huidige asielcrisis. We zullen hiertoe de nodige stappen ondernemen.

Theo Francken
Kamerlid
26 oktober 2021